

med det raadgivende Udvalgs Betænkning. Udvalget udtaler, at den er imod Haagerkonventionen, fordi denne gør Forskel paa Mænd og Kvinder i statsborgerretlig Henseende, og beder Folkeforbundsforsamlingen om ufortøvet at gøre Skridt til en ny Overvejelse af Konventionen, og at tilstille Regeringerne en ny Konvention grundet paa Lighedsprincippet. Et udførligt Memorandum og en Oversigt over de forskellige Landes Regler for gifte Kvinders Statsborgerret ledsagede Beretningen.

Ved Behandlingen i 1. Udvalg fremsatte Dame *Edith Lyttelton* paa den britiske Delegations Vegne et Forslag til Resolution gaaende ud paa at bede Raadet tilsende Regeringerne den omtalte Beretning tilligemed Protokollen over Forhandlingerne i 1. Udvalg med Anmodning om at indsende deres Bemærkninger, saaledes at Sagen igen kunde drøftes paa den 13. Forsamling. Hun afgav tillige følgende Erklæring: »Den britiske Regering anser det for rigtigt, at al Inhabilitet for gifte Kvinders Vedkommende i statsborgerretlig Henseende bør fjernes, og at en gift Kvinde for saa vidt angaar Statsborgerret bør have samme Stilling som en hvilken som helst Mand — gift eller ugift — eller enhver ugift Kvinde.«

Der forelaa ogsaa et Forslag fra Chile, der meget lignede det britiske. Mme *Vergara* trak det tilbage, men foreslog en Tilføjelse til det britiske Forslag gaaende ud paa, at den raadgivende Kvindekomité skulde fortsætte sit Arbejde. Hun meddelte, at Institutet for International Ret i April havde vedtaget at nedsætte et Udvalg, der skulde samarbejde med Kvindekomitéen om Spørgsmaal, der særlig vedrørte Kvinder.

Fru *v. Zahn Harnach* (Tyskland) meddelte, at den lige afholdte tyske »Juristentag« havde udtalt sig for, at den tyske Nationalitetslov skulde give Kvinder absolut Lighed for Loven. Frøken *Forchhammer* støttede det britiske Forslag med den chilensiske Tilføjelse. Hun mente, det vilde have været heldigt, om man havde raadført sig med Kvindeorganisationerne paa et tidligere Tidspunkt under Forberedelsen til

Haagerkonferencen, og haabede, at Regeringerne, inden de besvarede Forespørgslerne, vilde raadføre sig med Kvindeorganisationerne i deres egne Lande. Flere mandlige Talere støttede Kvindernes Lighedskrav, bl. a. Dr. *Hoffinger* (Østrig). Haagerkonferencens Arbejde blev forsvaret af flere Delegerede, særlig *Rundstein* (Polen), *Politis* (Grækenland) og Mme *Schönfeld-Polano* (Holland), der navnlig fremhævede Vigtigheden af for Børnenes Skyld at bevare Familiens Enhed i statsborgerretlig Henseende. Samme Synspunkt fremsattes af Italieneren *Gianvini*. Ønsket om at bevare Familiens Enhed laa ogsaa til Grund for en Henvendelse fra en international katolsk Forening. Det nævnedes dog af Chiles Repræsentant, at der var andre betydelige katolske Foreninger, der var enige med de øvrige Kvindeorganisationer.

Efter Forslag af *Politis* blev Forhandlingerne afsluttet, inden de sidste af de indtegnede Talere var kommet til Orde, hvad der fremkaldte Protest fra Mme *Compoamor* (Spanien), og en Redaktionskomité blev nedsat. Denne forelagde i næste Møde en Resolution, der væsentlig var bygget paa det britiske Forslag, men ogsaa havde taget Hensyn til den chilensiske Tilføjelse m. m. Resolutionen vedtoges i Udvalget. Til Rapportør valgtes *Beckett* (britiske Rige).

Beskyttelse af Børn og Unge.

1) Handel med Kvinder og Børn.

For 5. Udvalg forelaa Beretning fra det raadgivende Udvalgs 10. Møde. Blandt de dér behandlede Spørgsmaal var: Bortfald af Aldersgrænsen i Konventionerne, kvindeligt Politi, Beskyttelse af unge kvindelige Artister, Hjemsendelse af udenlandske Prostituerede, utugtige Publikationer m. m., Angaaende Straf for Sutenører indeholdt Beretningen som Bilag Udkast til en Tilføjelse til Konventionen af 1921.

Under Forhandlingerne i 5. Udvalg fremhævede den belgiske, polske og italienske Delegerede Vigtigheden af det ovenomtalte Konventionsudkast. Fra britisk Side blev